

Pinksteren

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

Die dag vieren de mensen in Jeruzalem het verbond tussen God en het volk van Israël. Ze vierden dat God zijn wetten aan Mozes had gegeven. Dat was lang geleden gebeurd in de woestijn tijdens de vlucht van de Israëlieten uit Egypte.

De leerlingen zitten bij elkaar. Ze missen Jezus en weten niet goed hoe ze zijn boodschap moeten doorgeven aan de mensen. Toen hij nog leefde leek het zo makkelijk. Nu hij er niet meer is, is het moeilijk om te doen wat hij hen gevraagd heeft. Terwijl ze daar zo zitten, lijkt het ineens te gaan waaien. Het geluid is als van een storm. En dan, ineens, verschijnt er iets dat lijkt op vuur. Het vuur lijkt tongen te hebben en die tongen van vuur raken hun hoofden aan. Het is de Heilige Geest die gekomen is.

Dan is het vuur weer weg. Ze voelen zich vol vuur. Vol energie en enthousiasme beginnen ze meteen te praten. Ze praten niet alleen in hun eigen taal maar ook in alle talen van de wereld. Dat doet de Geest met hen.

Buiten op straat hebben zich veel mensen verzameld. Zij hoorden allemaal de herrie van de storm en zijn erop af gekomen. Nu horen ze binnen mensen praten in hun eigen taal. De mensen die er staan, zijn Parten, Meden en Elamieten, bewoners van Mesopotamië, van Judea en Cappadocië, van Pontus en Asia, van Frygië en Pamfylië, Egypte en het gebied van Libië bij Cyrene, Romeinen, Joden, Kretenzen en Arabieren. Mensen uit de hele wereld wonen in Jeruzalem en ze snappen er allemaal niets van. Ze vragen aan elkaar: 'Zijn dat dan geen mensen van hier? De mensen in dat huis komen toch allemaal uit Galilea?' En toch spreken ze onze taal. Ze vertellen over God en hoe groot God is.

Het enthousiasme van de leerlingen is aanstekelijk. De mensen kijken elkaar aan: 'Wat zou dit betekenen?' Sommigen vinden het belachelijk en zeggen spottend: 'Ze hebben vast te veel wijn gedronken.'